

Liuda Jucėnaitė Avižonienė: Norėčiau matyti Lietuvą, turinčią taisykles..

2006-07-23

Į Baltosios anketos klausimus atsako Liuda JUCĖNAITĖ AVIŽONIENĖ, šeimos įsteigto fondo "Lithuanian Freedom Through Education" vadovė

1. Ar jaučiatės esąs Lietuvos bendruomenės narys? Kokie visuomeninės raidos principai (ar įstatymai) galėtų padėti to siekti?

Norėčiau matyti Lietuvą, turinčią taisykles, kurių piliečiai laikosi, o jei ne, tos taisyklės turėtų parodyti tikrus dantis, kad paskatintų laikytis. Be to, įsivaizduoju, kad Lietuvoje klestės demokratija ir visas kraštas gyvens gerai dvasiškai, ekonomiškai ir teisiškai, jeigu lietuviai dirbs kartu. Aišku, tas "dirbs kartu" gali būti ne taip lengvai įgyvendinama svajonė.

2. Ar jaučiatės esąs Lietuvos bendruomenės narys? Ar galėtumėte su pasididžiavimu ištarti - "Aš esu lietuvis ir tuo didžiuojuosi" ir kodėl?

Visada jaučiausi lietuvi, visada didžiavausi būdama Lietuvos dukra, ten gimusi, nors augau kitur. Nežinau, kiek kartų tėvai kartojo: atsimink, esi lietuvi ir niekada savo elgesiu negadink Lietuvos vardo. To laikiausi ir džiaugiuosi, gavusi visko dvigubai: kalbų, kraštų, galimybę mokytis ir draugauti ne tik su vienakalbiais pasaulio asmenimis. Tai, kad esu lietuvi ne Lietuvoje, davė man daugiau progų pažinti kitus žmones, kitokias kultūras, būti jautriai žmonėms, turintiems kitokią pažiūrą į gyvenimą, į viską. Lietuviškumas labai praturtino mano gyvenimą.

3. Ar Jus tenkina Lietuvos valstybės kultūros politika? Kas joje, Jūsų nuomone, keistina?

4. Ar Jus tenkina Lietuvos valstybės švietimo politika? Kas joje, Jūsų nuomone, keistina?

Perdaug tos srities neišmanau, bet man atrodo, kad labiausiai trūksta mokymo, kuris žmones išaugintų patriotus. Jaučiu moralumo, rimto galvojimo stygių.

5. Kokių permainų Lietuvos Valstybės strategijoje reikėtų pageidauti, norint susigrąžinti masiškai į Vakarus emigruojančią jaunąją Lietuvą?

Reikia išmokyti jaunimą, kad niekur nėra taip gerai, kaip savo gimtinėje, kad ne visada reikia gyventi ir dirbti tik dėl didesnių pinigų, nes ne pinigai laimė. Kuriant kraštą, pradedant iš naujo, reikia žinoti, kad bus nemalonių ir sunkių valandų, bet kai jos praeis, kai visi sieks to paties, kai valdžia tarnaus žmonėms, o ne tik sau ar savo partijai, Lietuva klestės ir jos piliečiams gyvenimas bus toks geras kaip ir bet kurioje klestinčioje šalyje.

Manau, kad daugiausia žmonių palieka savo kraštą ieškodami vietos, kur bus mokama daugiau pinigų už mažiau darbo. Jie nusivils pamatę, kad niekur nėra taip gera kaip gimtinėje, arba pritaps prie svetimų žmonių. Kartais galvoju, kad tie išvykėliai neduoda naudos nei sau, nei kitiems, tai gal nereikia dėl jų per daug išgyventi. Na, o kita vertus, labai gerai, jeigu jie padeda savo namiškiams ir po kiek metų grįžta į Lietuvą. Jie bus pamatę daugiau pasaulio, turės platesnį supratimą apie gyvenimą svetur ir labiau įvertins namus.

6. Lietuva dažnai įvardijama kaip šalis, pirmaujanti pagal savižudybių skaičių. Kodėl taip yra ir ką daryti, kad būtų kitaip?

Čia tik mano nuomonė, bet jei žmonėms būtų daugiau aiškinama apie dvasines vertybes, jei jie gautų tvirtesnę moralinę auklėjimą, gal ne taip lengvai pasiduotų nesėkmėms, būtų atsparesni. Jie taip greitai nenusimintų, jei jų liūdesio priežastis neišnyksta per valandą ar dvi, suprastų, kad pasigėrus problema irgi nėra išsprendžiama. Jei Lietuvoje dirbtų daugiau tokių kunigų kaip tėvas Antanas Saulaitis, savižudžių tikrai smarkiai sumažėtų, nes žmonės labiau pasikliautų savo jėgomis.

7. Ar Jus tenkina tai, kaip Lietuva pateikia save žiniasklaidoje ir televizijoje?

Ne, jie turėtų pasimokyti iš Estijos, kaip save pristatyti pasauliui. Niekas tiek daug savo šeimos nešvarių apatinių drabužių neneša į tarptautinius teismus kaip Lietuva. Juk vos laisvę atgavus vienas iš valstybės vadų važiavo skųsti Lietuvos Anglijos parlamentui.

Žydai to niekada nedarytų. Jie tarp savęs diskutuotų, muštųsi, bet viešumoje būtų vieningi. To gal labiausiai ir trūksta Lietuvėlei.

Populiariuose žurnaluose matau tiek daug žodžių apie seksą, apie išorinį grožį, apie kokių nors tipelių nepaprastas atostogas, apie madas, apie visokias nesąmones, bet žmogiškų dalykų nė neieškok. Dvasinio peno labai trūksta, jo vietoje - didelė juoda skylė.

8. Kokios lietuvio nacionalinės savybės Jums atrodo gražiausios, o kokios ne? Lietuvos žmonių moralė, sąmoningumas ir patriotizmas: diagnozė ir perspektyvos.

Lietuviai ypač svetingi, moka gražiai ir nuoširdžiai priimti svetimus žmones, bet ir pavydūs iki idiotizmo. Jei kaimynui pasiseka kas nors, amerikoniai džiaugiasi, nes supranta, kad ir juos gali aplankyti tokia sėkmė, o lietuviai tuojau mėgins pakišti koją ir dar apkalbės. Tas liežuvavimas, tiesiog liguistas pavydas gali pražudyti visą tautą.

Geras bruožas tai, kad yra lietuvių, kurie supranta darbo vertę ir dirba kaip reikia, nors dar ne visi. Labai daug jų sėdi ir laukia, kol kas nors įdrėbs į rankas, o jei taip nėra, jaučiasi nelaimingi. Trūksta atsakomybės už savo pačių veiksmus arba neveikimą.

9. Lietuvos kultūros, istorijos ar visuomenės veikėjas, kuris yra Jums autoritetas? Ir kodėl?

Pirmiausia į galvą atėjo baritonas Vytautas Juozapaitis, tai jį ir paminėsiu.

Bet negalėčiau paminėti nė vieno valdžios žmogaus, kuris, mano nuomone, galėtų būti pavyzdys. Antai Vladimiras Prudnikovas - geras operos solistas ir aktorius, o savigarbos jam pritrūko. Kažkodėl į viešą veiklą eina tik tokie, kurie nori prieiti prie pinigų lovio ir sau ką nors pasiimti. Jiems rūpi didysis AŠ ir tikrai ne kraštas, ne piliečiai.

10. Kokiais moraliniais principais vadovaujatės savo gyvenime?

Stengiuosi laikytis dešimties Dievo įsakymų, būti naudinga savo aplinkai, padėti kitiems žmonėms, kiek įmanoma, mylėti savo kraštą.

JAV

<http://www.bernardinai.lt/index.php?url=articles/51355>